

המלכות שהיא מקנאה במידת הדין כנגד הסוטות, דהיינו שהמלכות חסרה אז את מידת הרחמים של ז"א שהוא אות ו' שבם הוי"ה (רמ"ק). **אִזְהָרוּתָא לְנָשִׁי עֲלֵמָא, דִּלָּא יִשְׁטוּן תַּחַת בְּעֲלֵיהוֹן. וְאִי לָאו, קַמַּח שְׁעוּרִים זְמִינָא לְקַרְבָּא** והיא אזהרה לנשי העולם שלא יסטו תחת בעליהם ואם הן לא יזהרו בזה הרי קמח שעורים הרומז למידת הדין שבמלכות מוכן להן לקרבן ועיי"כ יתעורר הדין למעלה לפעול דין למטה על הסוטה (רמ"ק). **וּמְפֹלָה חֲדָא, אִשְׁתְּמוּדַע מְלָה אַחֲרָא. זַכָּאָה חוּלְקֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דִּהָא כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל לָא שְׁקַרְת בְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא לְעֲלָמִין** ומדבר אחד של ענין הסוטה נודע ענין אחר של המלכות כי אשרי חלקם של ישראל שהמלכות הנקראת כנסת ישראל היא לא משקרת במלך הקדוש ז"א לעולמים, דהיינו שהיא לא משקרת בשפע הקדוש של בני ישראל בכדי להשפיע אותו לחיצונים. **כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל תַּנוּחַת** ובגלל שהסוטה שיקרה בבעלה וגרמה פגם במלכות שינקו ממנה החיצונים אז לכן המלכות הנקראת כנסת ישראל תמהה עליה ואומרת, (במדבר ה) **אֲשֶׁר תִּשְׁטָה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁהּ** דהיינו איך יתכן שתשטה אשה תחת בעלה, **בְּגִין כִּי דִינָא דִּהָאִי אִתְתָּא** (דף צ"ג ע"ב) **מֵאִתְרָהָא קָא אִתְיָא** ולכן דין האשה הסוטה הוא בא ממקומה ושורשה. **וּמֵאֵן הוּא אִתְרָהָא** ומי הוא מקומה ושורשה של האשה, **הָהוּא דְכֶתִיב בְּהִי** אלא הוא המקום של המלכות שכתוב עליה (משלי לא) **אִשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא וְרַחֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ** וכן כתוב עליה עוד. (משלי יב) **אִשֶׁת חַיִל עֵטְרַת בְּעֻלָּהּ** ומכיון שהסוטה

פגמה במלכות הנקראת אשת חיל אז לכן היא נענשת על ידה (רמ"ק).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

המשקר באות ברית קודש המלכות פוגעת בו

**וְהָיָה קָמַח שְׁעוּרִים, דְּאֵיִתִּית הָהִיא אֶתְתָּא, מְנַחַת
קְנָאת אֶתְקָרִי, חָסֵר, בְּנִסְת יִשְׂרָאֵל הַכִּי אֶקְרִי**

ואותו קמח השעורים שמביאה הסוטה היא נקראת מנחת 'קנאת' חסר אות ו' כי המלכות הנקראת כנסת ישראל נקראת 'קנאת' חסר אות ו' כי היא מקנאה במידת הדין בלא רחמי הז"א שהוא אות ו' שבשם הוי"ה. **וְעַל דָּא, בְּפִנְחָס כְּתִיב**, ולכן בפנחס נאמר,

תִּנַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְהֵיוּ דהיינו שהוא קינא למלכות שהיא אלהיו, **דְּקִנְיָאָה הָכָא אֶתְאַחֵד, דְּמֵאֵן דְּמִשְׁקֵר בְּהֵאֵי
בְּרִית, קְנָאָה אֶתְעֶרַת עֲלֵיהּ, וְעַל דָּא קְנָאִין פּוֹגְעִין בּוֹ**

כי המלכות הנקראת קנאה היא נאחזה בפנחס כי מי שמשקר בזו הברית אז המלכות הנקראת קנאה מתעוררת להענישו ולכן הבועל ארמית קנאים פוגעים בו [קייב] (הסולם).

**תָּא חֲזִי, קָמַח שְׁעוּרִים, הָאֵי עוֹמֵר, דְּכִיּוֹן דְּהוּחַ מְטָא
לְרִיחֵין דְּגְרוּסוֹת, מְפִיקִין מֵיָהּ עֶשְׂרוֹן מְנוּפָה בִּי"ג נְפָה**

בא וראה שמקמח שעורים מקריבים את העומר כי כאשר היו מביאים אותם לריחים [קייג] טוחנות הם היו שלוש סאין והיו מוצאים מהם רק עשרון קמח שהיה מנופה ב"ג נפות והוא

בנגד טהרת המלכות מאחיזת הקלי'.

[קייב] כדאיתא בסנהדרין דף פא עמוד ב' [קייג] הנקראים גרוסות מלשון טחינה דקה והבועל ארמית - קנאין פוגעין בו. כמש"כ ויגרס בחצ"ן שני (הסולם).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ספירת העומר שבע שבתות שבהן מתקנת המלכות ליחוד עם ז"א

וְדָא שִׁבְעַ שַׁבְּתוֹת תְּמִימוֹת וזהו מש"כ שסופרים את העומר שבע

שבתות תמימות, שהוא כנגד המלכות שאז היא מתקנת ומקשטת את עצמה והיא

נעשית תמימה ושלימה מאחיזת החיצונים ע"י הז"ת דז"א שכל ספירה כלולה משבע כי

החסד כולל ג"ר וביחד הם ארבעים ותשע בחינות הכלולות במלכות, **לְבַתָּר**

דְּסִלְקִין שִׁבְעַ שַׁבְּתוֹת אֵלֶיךָ, אַתָּה מִלְכָּא קְדִישָׁא

לְאַזְדָּוְנָא בְּהַ בְּפִנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְאוֹרֵייתָא אֶתִּיְהִיבַת

ואחרי שעוברים אלו השבע שבתות שבהם המלכות מתקנת את עצמה אז בא המלך הקדוש

ז"א בחג השבועות בכדי להתייחד עם המלכות הנקראת כנסת ישראל ואז התורה ניתנת

לישראל שהם בני המלכות. **וּכְדִין אֶתְעֵטָר מִלְכָּא בִּיְחֻדָּא שְׁלִים,**

וְאַשְׁתַּבַּח אֶחָד לְעֵילָא וְתַתָּא ואז מתעטר המלך ז"א מהמוחין דאמא ואז

הייחוד הוא בשלימות כי המלכות עולה למקום ז"א ולא כמו ליל הסדר שאז הייחוד הוא

במקום המלכות ואז נמצא בחינת אחדות למעלה בז"א ולמטה במלכות והכל מכירים

באלהותו כמש"כ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד (רמ"ק). **וְכֹד אֶתְעֵר מִלְכָּא**

קְדִישָׁא, וּמָטָא זְמָנָא דְאוֹרֵייתָא. כָּל אֵינֻן אֵילָנִין

דְּמַבְבְּרֵי אַבְיִיהוּ, סִלְקִין שִׁירְתָּא וכאשר המלך הקדוש ז"א מתעטר

בעטרות הבינה אז מגיע הזמן של ייחוד ז"ן בכדי לתת את התורה לישראל כי הייחוד של

שבועות מוליד את נתינת התורה, ואז כל השרים והממונים על האילנות שפירותיהם

מבכירים וממהרים להתבשל אומרים שירה (רמ"ק). **וּמְאֵי אֶמְרֵי בְשַׁעְתָּא**

הלימוד היומי

דְּמַלְקָטִי לְהוֹן ומה השירה שהם אומרים בזמן שמלקטים את פירותיהם למצות ביכורים, פִּתְחֵי וְאֹמְרֵי אלא הם פותחים ואומרים, (תהלים קג) יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הִכִּין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה דהיינו שז"א הנקרא הוי"ה ונקרא שמים הוא מכין את כסאו שהיא המלכות ע"י הייחוד הנעשה בשבועות ולכן מלכותו בכל משלה דהיינו שהוא משפיע את השפע לשרים הממונים על האילנות (רמ"ק).
 וכן הם שרים עוד ואמרים (תהלים לו) יְהוָה בְּהַשָּׁמַיִם חִסְדָּךְ דהיינו שז"א הנקרא הוי"ה הוא בשמים חסדך כי הוא מטה כלפי חסד. וּבְתִיב וכן נאמר על שירת האילנות בחג השבועות, (ישעיה נה) וְכָל עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחָאוּ כָּף וְלֹכַן פתח רשב"י בפסוק אז ירננו עצי היער מלפני ה' כי בא לשפוט את הארץ כי הפסוק הזה מדבר על שמחת השרים הממונים על האילנות כאשר בא ה' לשפוט את הארץ ולדון על פירות האילן בחג השבועות (הסולם).

כאשר המלכות מתייחדת עם ז"א בשבועות היא נקראת שיר חדש

תו פִּתְחֵי וְאֹמְרֵי עוד פתח רשב"י ואמר לבאר את מש"כ, (תהלים צח) מְזֻמָּר שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה [קיד] ואומר

אור הרשב"י

ביה כלל, מזה תתלהב נפשו ולא יהיה נחשב אצלו עבודתו לבלום, וישיר שיר חדש תמיד כאלו עדיין לא התחיל לעבוד את ה' כלל. וכמו שידוע מאמר הבעש"ט על פסוק 'הוא ינהגנו עלמות' (שם מח, טו), על דרך משל שמרנגילין את הקטן לילך לאט לאט, הנה כל מה

[קיד] וביאר הקדושת לוי על מש"כ 'שירו לה' שיר חדש' (תהלים צח, א) היינו שתשיר שיר חדש תמיד, 'כי נפלאות עשה' על ידי שתעמיק דעתך בגדולת הבורא ברוך הוא ותשיג איך שהוא מופלא ומכוסה רם ונשא, שאין לכל העולמות ומלאכים ונשמות שום השגה ותפיסה

הלימוד היומי